

SLU

En enkätundersökning om svansskador

Jaktspaniel

2017-01-31

JAKTSPANIELS, EN ENKÄTUNDERSÖKNING OM SVANSSKADOR

Margareta Stigson, ortskansliet SLU Skara

BAKGRUND

SLU i Skara har på uppdrag av JIS, Jaktspaniels i Sverige, genomfört en enkätundersökning. Avsikten var att ett examenarbete skulle genomföras, men av olika skäl gick detta inte att genomföra. Arbetet har därför gjorts som ett uppdrag och med stöd från institutionen för husdjurens miljö och hälsa i Skara.

Syftet var att belysa svansproblem hos arbetande Spaniel.

SAMMANFATTNING

Enkäten bygger på djurägarnas egna bedömningar. I denna enkät finns 123 unika svar, ett för varje hund. Jaktspanieln är en hund av spanielras som avlats fram för sina jaktliga egenskaper. Totalt registrerades 160 spaniel av jaktlig typ år 2015. De flesta hundarna i denna enkätstudie var födda 2011 och 2013. Redan före två års ålder har skadan hos 83 % av hundarna redan uppträtt. Svansen har slagits sönder huvudsakligen i samband med jakt. De flesta hundarna i studien har opererats vid ett tillfälle. Bedömningen om skadans allvar och lidande för hunden har klassats på en skala från 1 till 10 där djurägarna bedömer att 93 hundar ligger på skalan mellan 7 och 10. Det har funnits möjlighet att lämna frisvar i slutet av enkäten. Denna svarsmöjlighet har utnyttjats väl. De svar som anges vittnar om återkommande blödningar, ömhet och svansar som tvingas amputeras i akuta situationer. Enkätstudien visar att en stor andel av antalet jaktspaniels utsatts för skador på svansen. Mot denna bakgrund bör denna enkätstudie ligga till grund för fortsatt utredningsarbete där djurägarens observationer tas på största allvar.

PROBLEMSTÄLLNING

Klubben och dess hundägare har uppmärksammat lidande för arbetande spaniels i samband med att den aktiva hunden slår sönder sin svans. Detta har medfört operativa ingrepp.

METOD

Frågor är framtagna i samarbete med JIS. Samtliga frågor finns redovisade i bilaga 1. En länk till enkäten har funnits tillgänglig på JIS hemsida och marknadsföring har skett via bl.a. sociala medier där det exempelvis finns en sluten facebookgrupp med 155 medlemmar. Under perioden januari till mars 2016 fanns länken till enkäten tillgänglig.

Enkäten bygger på djurägarens egna bedömningar och har sammanställts genom SLU:s enkätgenerator Netigate.

I denna enkät finns 123 unika svar. Det är främst djurägare som har hundar där svansen slagits sönder som svarat på enkäten och varje svar gäller för en hund.

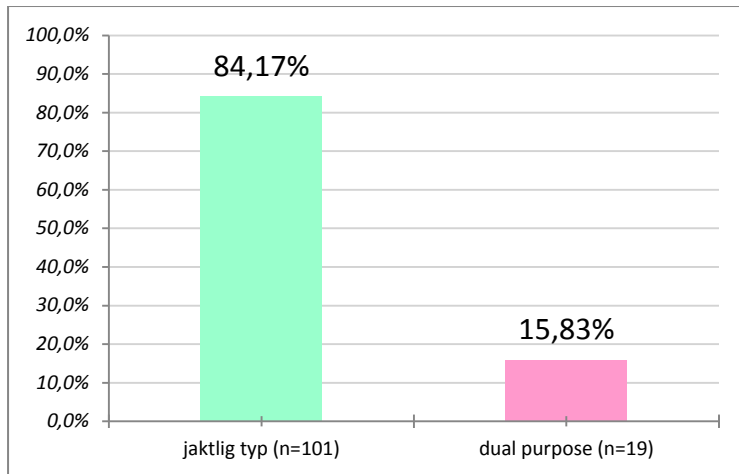
HUNDAR I UNDERSÖKNINGEN

Jaktspanieln är en hund av spanielras som avlats fram för sina jaktliga egenskaper. Det kan vara en Engels springer spaniel, en Cocker spaniel, en Clumber spaniel eller en Welsh springer spaniel. I Sverige är det huvudsakligen Springer spaniel eller Cocker spaniel som ligger till grund för Jaktspaniels. Då hundens jaktliga egenskaper tillsammans med dresserbarhet värderas högst i aveln så är jakttyperna inte homogena vad gäller utseende. Det finns allt från små smärta hundar till större kraftigare hundar. Behåringen är generellt mindre på den jaktliga typen. Man kan grovt dela in spanielhundarna i utställningstyp som är den dominerande, jaktlig typ som beskrivits ovan och "dual purpose" som är en kombination av utställning och jaktlig typ. Totalt registrerades 160 spaniel av jaktlig typ år 2015 och ca 1900 övriga Spaniels. Det har varit ungefär lika många jaktspaniels som registrerats de senaste 10 åren. De flesta hundarna i denna enkätstudie var födda 2011 och 2013. I ordmolnet finns samtliga årtal angivna i storlek efter antal medverkande i studien.

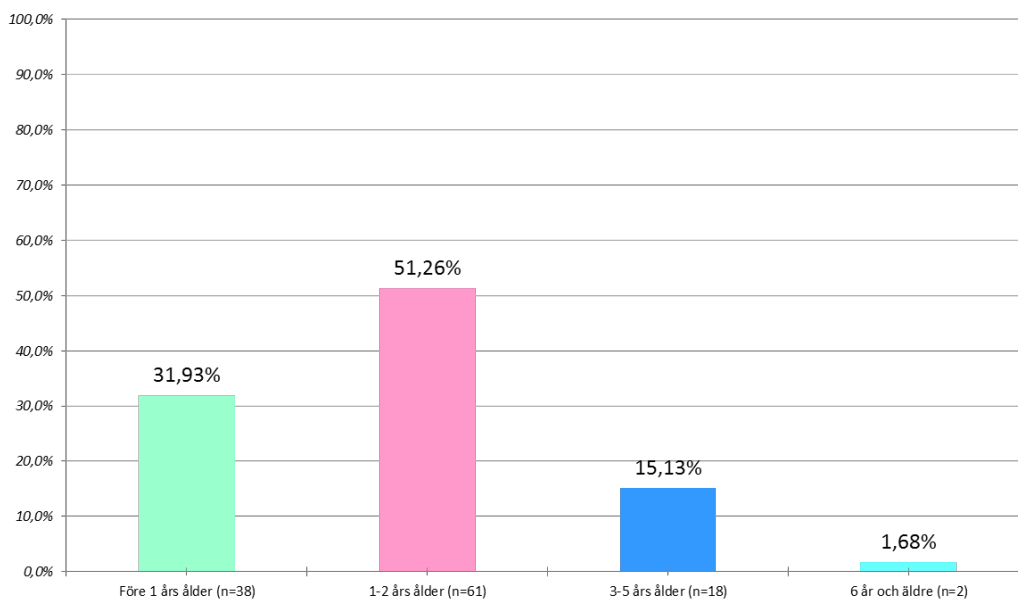
Av de 123 hundarna i studien var 101 av jaktlig typ och 19 av typen "dual purpose", 3 har avstått från att svara på frågan om rastyp.

FIG. 1. TYP AV HUND, JAKTLIG TYP ELLER "DUAL PURPOSE"

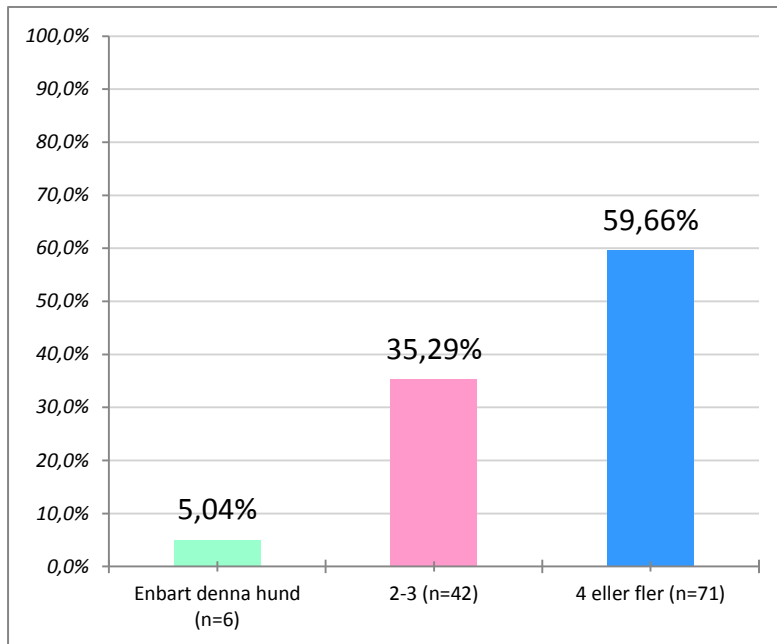
Enligt djurägarnas svar har skador uppstått tidigt i hundarnas liv. Före två års ålder har skadan hos 83 % av hundarna redan uppträtt. För äldre hundar har skadan enbart debuterat hos två hundar efter sex års ålder.

FIG 2. ÅLDER DÅ SKADAN FÖRST UPPTRÄDDE

Enkäten har besvarats av djurägare som ofta har många hundar i familjen. Mer än hälften har fyra hundar eller fler i familjen och enbart sex hundar är ensamma hundar i familjen.

FIG 3. ANTAL HUNDAR I FAMILJEN

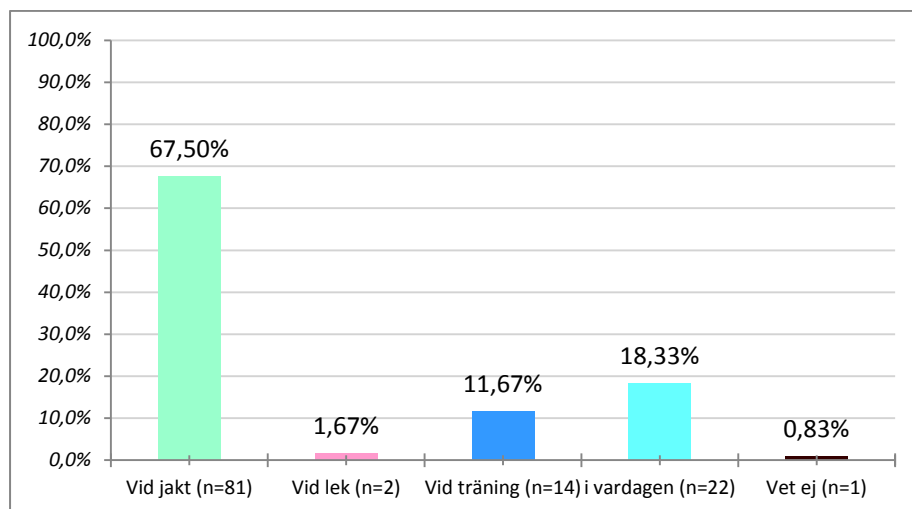
SVANSSKADOR OCH ARBETANDE HUNDAR

Spaniels arbetar som en stötande och apportrande småviltshundar, oftast då det är ganska viltrikt i en småbruten terräng. Hunden arbetar intensivt i nära kontakt med sin förare och med svepande rörelser. Arbetet innebär att den ska finna och stöta allt vilt inom skotthåll för jägaren. Jaktformen kräver därför hundar med stor jaktlust, uthållighet och samarbetsvilja.

I denna enkätstudie svarar djurägaren enbart på frågor som rör skador på hundens svans. Svansen har slagits sönder huvudsakligen i samband med jakt. Då det inte varit i samband med jakt är svansen sönderslagen vid tillfällen som lek, träning eller i vardagen.

FIG 4. DET MEST SANNOLIKA TILLFÄLLE SOM DJURÄGAREN BEDÖMER ATT HUNDEN SLAGIT SÖNDER SVANSEN VID

De flesta hundarna i studien har opererats vid ett tillfälle. Många hundar har inte opererats alls. Det kan antingen vara unga hundar som ännu inte hunnit opereras eller lindriga skador som inte kommer att opereras. Bedömningen om skadans allvar och lidande för hunden har klassats på en skala från 1 till 10 där djurägarna bedömer att 93 hundar ligger på skalan mellan 7 och 10. Ytterligare kommentarer i fritext finns i bilaga 2. För 33 av hundarna har djurägare uppgett att det varit komplikationer efter operationen. I bilaga 3 finns samtliga svar i fritext angivna som rör komplikationer.

FIG 5. ANTAL GENOMFÖRDA OPERATIONER EFTER SKADAN

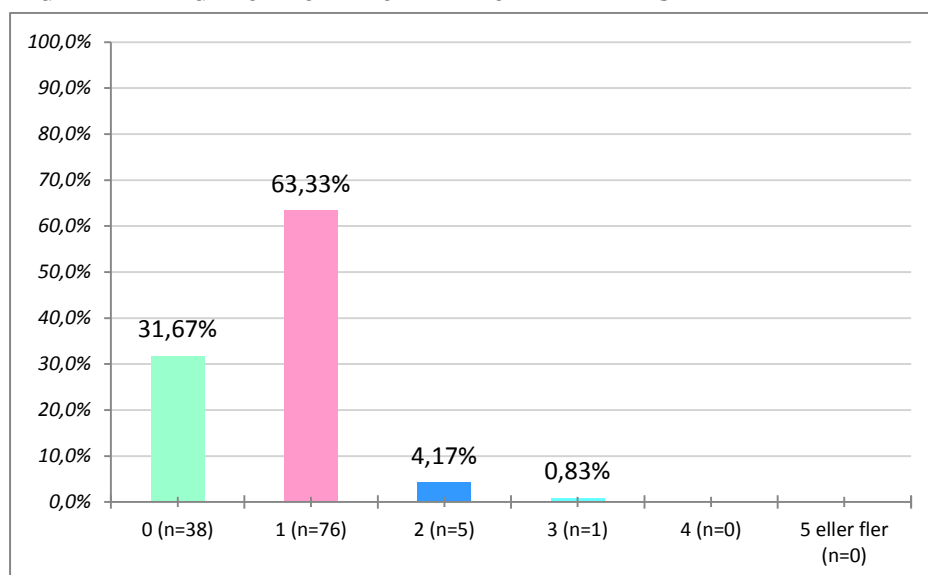

FIG 6. KOMPLIKATIONER EFTER OPERATION?

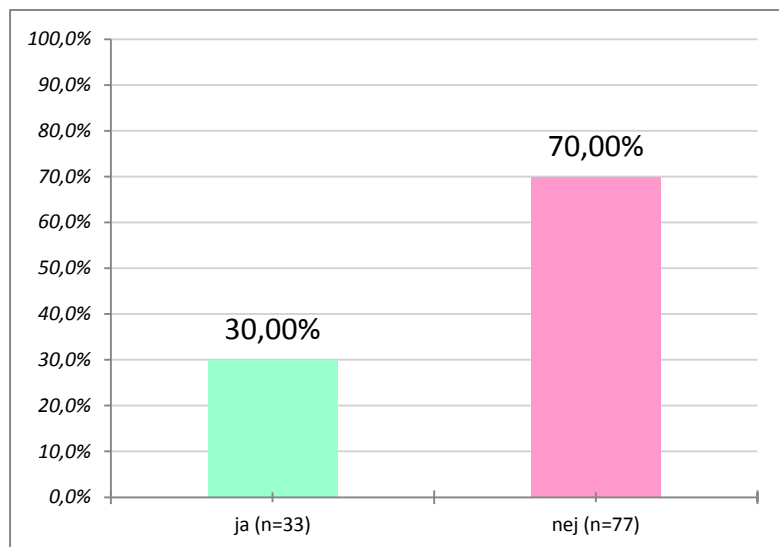
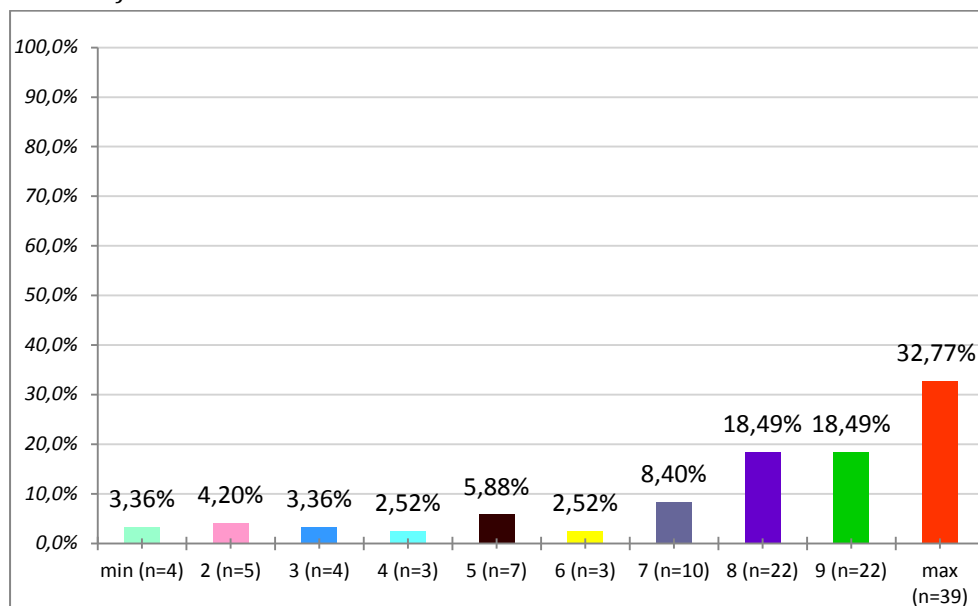

FIG 7. DJURÄGAREN HAR UPPMANATS BEDÖMA SKADANS ALLVAR PÅ EN SKALA 1 – 10

FRISVAR

Det har funnits möjlighet att lämna frisvar i slutet av enkäten. Denna svarsalternativ har utnyttjats väl. De svar som anges vittnar om återkommande blödningar, ömhet och svansar som tvingas amputeras i akuta situationer. Djurägarna återkommer till hundens lidande och det finns en enhetlig bild att det vore bättre att förebygga än att vänta på skadans uppkomst, både för att hunden och för djurägaren. För hunden handlar det om att slippa lidande och för djurägaren att inte stå utan sin arbetande hund under jaktsäsongen. Exempel på fritextsvar är –

”En amputation är plågsam för hunden även om man har tur som jag att en operation räckte. Det är ett onödigt lidande och ett mycket större risktagande med en amputation jämfört med om hon blivit kuperad som liten valp. Jag tror att hon hade stora fantomsmärtor första tiden.”

En annan hundägare skriver följande – *”Har/haft totalt tre spaniels och alla är opererade, enligt min mening så hade det varit bättre om detta hade kunnat gjorts i ett tidigare skede för att slippa fraktur på svansen under jakt/träning med påföljande lidande för hunden och förstörd jaktsäsong för både hund och förare. Dessutom så anser i alla fall jag att ju äldre hunden är så ökar risken för komplikationer samt att skadetillfället kan komma olägligt, en planerad operation är bättre för alla! de flesta av mina kompisar med arbetande/jagande spaniels har haft någon typ av problem med svansen vilket i alla fall jag tolkar som att detta är ett genetiskt problem.”*

Från djurägarnas sida finns ett stort behov av att uppmärksamma problemet och att hitta lösningar som skapar mindre lidande för hundarna. Man konkretiserar också och föreslår någon form av dispens för arbetande hundar som är predisponerade att slå sönder svansen under arbete.

DISKUSSION

Bakgrunden är ju att av de 123 hundarna i denna enkätstudie har 119 haft någon form av skada på svansen. Enkäten har fyllts i av i stort sett enbart djurägare som har haft hundar med skador på svansar. Enkäten har legat ute under 3 månader och marknadsförts genom sociala medier. Engagemanget för frågan har därmed varit stor och enkäterna innehåller också många frisvar.

Gruppen jaktspaniels är huvudsakligen av raserna Cocker spaniel och Springer spaniel och av denna grupp registreras ca 160 hundar årligen. Gruppen är liten i förhållande till totala antalet spaniels, ca 8 % men oavsett hur liten denna grupp är i förhållande till totala antalet spanielhundar i Sverige så skapar skadorna ett lidande för den enskilda individen. Detta har beskrivits på ett mycket tydligt sätt av djurägarna som uppfattat lidandet som mycket stort för denna grupp av arbetande hundar. Ett medvetet lidande är inte acceptabelt och i detta fallet är det 119 hundar att jämföra med ca 160 registrerade. Detta bör därför undersökas vidare för att hitta en långsiktig lösning. Den kortsiktiga lösningen för att minska lidandet kan givetvis vara en planerad amputation i förebyggande syfte enligt djurägarnas förslag. Men frågan är komplex och lösningen inte given. Det finns en hel del litteratur som beskriver hundens beteende i relation till bl.a. kupering av svans. Hundens svans spelar roll för dess beteende och bemötande. Att enbart korta svansen något och då på den nyfödda valpen har prövats i vissa länder. Den bästa långsiktiga lösningen är givetvis att utreda möjlighet till avelsprogram som ger funktionellt optimala svansar för denna grupp arbetande hundar. Avelsurvalet försvåras givetvis om svansarna amputeras tidigt och särskilt om en stor del av svansen är borta. Samtidigt kan en kortad svans i sig vara en förutsättning för att minska lidandet kortsiktigt. Mot denna bakgrund bör denna enkätstudie ligga till grund för fortsatt utredningsarbete där djurägarens observationer tas på största allvar.

SLUTSATS

Enkätstudien visar att en stor andel av antalet jaktspaniels utsatts för skador på svansen. Skadorna har uppfattas av djurägarna oftast uppträda i samband med jakt och för ca 80% av hundarna i studien före 2 års ålder. Mot bakgrund av det lidande djurägarna beskriver bör denna enkätstudie följas av fortsatt utredningsarbete.

Bilaga 1

FRÅGOR I ENKÄTEN

1. Ange din hunds registreringsnummer
2. Ange din hunds födelsedatum
3. Ange det mest sannolika tillfälle din hund slagit sönder svansen på
4. Hur många operationer av svansen har genomförts på din hund?
5. Ange från 0-10 hur allvarlig du bedömer skadan
6. Beskriv svansskadan med egna ord
7. Har det uppstått komplikationer efter operation?
8. Om det har uppstått komplikationer, beskriv dessa med egna ord
9. Vi vilken ålder uppträdde skadan?
10. Hur många hundar har du/ni i er familj
11. Vill du lägga till något av betydelse för vår sammanställning
12. Av vilken ras är hunden?
13. Ange om din hund är av jaktlig typ eller dual purpose

Bilaga 2.

BESKRIV SVANSSKADAN MED EGNA ORD

- Hon hade en lång och tunn svans som hon slog sönder toppen på när hon började arbeta pga av livliga svansrörelser som är kännetecknen för en bra spaniel som jobbar ivrigt. Omöjligt att självläka, operation enda alternativet.
- Blodig, har fått tvätta rent och kollat upp så det läker som det ska. Har hänt flera gånger.
- Har vid flera tillfällen varit märkbart öm i svanstoppen efter jaktträning. Ännu har hon inte slagit upp något sår. Hon har mycket päls på svansen, tror denna skyddar ngt.
- Slog upp svansen vid ett antal tillfällen under träning. När den äntligen fick amputeras togs bara några cm vilket resulterade i att han slog upp den igen innan det var helt läkt trots skyddsbandage. Hunden fick opereras och amputeras ngr cm ytterligare 2 ggr till innan det läkte som det skulle.
- En skada som gick upp och började blöda så fort hunden var ut och slog svansen mot något.
- Han har aldrig haft någon svansskada.
- Slog sönder svansen gång på gång då även under rastning o träning, slutligen blev den yttersta DM svart (död) bestämde då att ta bort ca 2 DM i feb 2015
- Fraktur på svansen vid jakt.
- Sönderslagen och blodig
- Sårig och blodig
- Rivskada i snår med taggar
- Svansskadan krävde amputation redan efter första jaktsäsongen
- Flera sår på svansen, som ej läkte då såren slogs upp gång på gång
- Blödande svanstipp som slås upp hela tiden.
- En 2 cm stort sår på ena sidan svansen som inte kunde läka då den slogs upp hela tiden
- Ca 10 cm av svansen blev hårlös pga att hon regelbundet slog sönder svansen vid jakt under några år men det läkte ihop till att börja med men till slut höll det inte längre utan blev ett köttigt stort sår som inte ville läka ihop. Då var operation enda utvägen.
- Söndersliten så att yttre svanskotan var synlig. Mycket hög smärta.
- Mycket blodig och med infekterade sår under jaktsäsong
- Ständigt blodig och sårig under jaktsäsong
- Blodiga sår som inte läkte då svansen hela tiden slår i buskage och möbler, svår värk i hela bakre delen, när hon slog i något skrek hon av smärta
- Tiken hade i princip ingen päls alls kvar på svansen ca 5-10 cm ner, samt några brått upp mot svansroten
- Sönderslagen svans långt upp mot svansroten så svansen fick amputeras mycket mer än vad tänkt var.
- Tiken hade ingen päls på övre delen av svansen och slog ständigt upp den.
- Hunden piskade sönder svansen i vanligt vardagsliv, mot dörrkarmar och möbler samt vid lek i trädgården
- Piskade sönder svansen under jakt, det var en av de första jaktdagarna i hundens liv

- Svansen blödde efter jakt och hade flertalet sår och knölar. Hunden visade smärta med hängande svans och ville bita på svansen.
- Sårig och knölig svans. Hunden visar smärta med hängande svans.
- Ordentligt sårig och knölig. En led var skadad och hade orsakat kraftig påverkan under längre tid.
- Blödande sår.
- Tiken slår svansen blodig direkt vid lite mer aktivt sök i skogen!
- Tiken slår sönder svansen direkt när hon börjar arbeta!
- Amputering av 1/3 av svansen
- Brudd - derefter amputering av ca 1/3 av svansen
- Sår og blödning - ca 3 mnd med behandling antibiotika og ro.
- blödningar/smerter i enden av svansen.
- blödningar og smerter i enden av svansen, brudd.
- Brudd/blödningar/smerter - amputation av ca 1/3 av svansen
- Liten blödning.
- Mycket plågsamt för honom, luktade illa, efter amputation en ny hund
- Slog upp skadan ofta, och att det uppstod blödningar
- Skadan ville inte läka, och besvärade hunden
- Mycket smärtsamt, för honom
- Trauma, infektion Läker ej under viloperioder hårlös
- Läker inte, utan skadan slås upp med blödning och irritation
- Hårlös yttre 1/3 svans, med bar hud, som vid jakt blöder.
- Plågsam för hunden
- Återkommande blödningar och smärta vid jakt. Svansen ärrig och uppslagen
- Efter promenad i buskig terräng el jaktträning blödande svullen svans full med taggar och stickor (ca 10 cm ytterst) och blodiga länder där han piskat sig själv med svansen, svullen och ont ett par dagar innan det läkt av. Några gånger krävdes bandagering under ett par veckor, och självklart bara promenader i snårfri terräng.
- Efter promenad i buskig terräng el när han slog i hörn, stolsben etc inomhus sprack tippen upp och blödde så det skvätte. Tog ett par dagar till ett par veckor innan det läkt av min tejpning, några gånger krävdes mer vadderad bandagering under ett par veckor.
- Efter jakt el jaktträning blödande svullen svans full med taggar och stickor (ca 10 cm ytterst) och blodiga länder där hon piskat sig själv med svansen, svullen och ont ett par dagar innan det läkt av med tejping. Några gånger krävdes bandagering under ett par veckor och självklart bara promenader i snårfri terräng, Till slut gick den sönder så lätt att hon var tvungen att ha förebyggande självklistrande vadderat bandage för att kunna jagas/tränas med. Är numera ganska knölig och har fått en stel 'knyck' en bit från spetsen.
- Efter jakt/jaktträning blödande svullen svans med taggar och stickor (ca 10 cm ytterst), svullen och ont ett par dagar innan det läkt av, några gånger har mer omfattande bandagering än tejping krävts under ett par veckor, är permanent förtjockad sista 10 cm, förfryser lätt den delen på vintern.
- Vid skogspromenader rispas den upp yttersta 5-10 cm o får stickor, inomhus piskas den upp mot vassa hörn, bords- och stolsben, räcker oftast med tejping för att få stopp på blödandet, är numera rätt knölig översta biten.
- Har ett par gånger rispat upp tippen vid jakt, har slutat blöda av sig själv utan omplåstring och ej behövt

- någon läketid mer än att jag försökt undvika de värsta snåren direkt efter den gått sönder.
- Svansen blev slått opp innan 4 månaders ålder, og etter gjentatte skader ble halen amputert ved 1 års alder.
- Halen ble skadet gjentatte ganger under trening for jakt og jakt.
- Vår cocker har slagit sönder svansen innan operation flera gånger. Två gånger har vi uppsökt veterinär och minst 8 gånger har vi själva tejpat ihop svansen. Både svanstoppen och svanskotan skadade efter detta.
- Sårig, blodig, öm
- Toppen på svansen svårt skadad. Flera operationer och lång konvalescens krävdes.
- Svansspetsen slås upp vid varje jakttilfälle o hinner inte läka däremellan.
- Tappat päls. Vid två tillfällen blodig svans, med promenader i skogen liten skavskada
- Slagit sönder svanstoppen.
- Tiken fick ett sår ganska långt ut på svanstippen på en promenad lös i skogen, exakt vad hon slagit den i vet jag inte. Vi såg att det blödde och trodde först att hon börjat löpa. Veterinär rakade och bedömde att inget var brutet eller behövde opereras. Det hela läkte fint med tvättning som enda åtgärd.
- Blödande, sårig, vätskande, öm
- Sårigt, blödande, öm
- Mycket besvärligt, öm, sårig, blödande
- Sårig, blödande, öm
- Sårig, blödande, öm, plågsam
- Blödande, öm
- Blodig svanstipp
- Slog sönder svanstippen eller yttersta delen på svansen om och om igen under första levnadsåret. Det tog nästan 7 månader innan svansen hade läkt ut utan ny svansskada. Sedan har hon slagit upp ny skada någon gång varje år.
- 3-4 cm av svansspetsen sönderslagen och kraftigt inflammerad. Försökt behandla med sårrengöring, antibiotika samt att hunden bar tratt.
- Hunden kom till mig vid 8 mån ålder, helt otränad. När träning och jakt påbörjades slogs svansen omgående sönder trots bandage, skydd mm förvärrades detta drastiskt. Hunden hade uppenbara besvär av detta. Totalt nedblodad kom han in efter varje utevistelse ca 5 cm av toppen var rejält trasig.
- Yttersta tippen är oskyddad - ingen päls. Slås lätt sönder mot hårda föremål. De första åren hade vi ofta "blodbad". Numera är allra yttersta delen död. Blöder inte så ofta nu eftersom vi av erfarenhet lärt oss vara rädda om den.
- Ytlig skada på en nästan hårlös fläck på svansspetsens ena sida. Liten blödning vid några tillfällen tidigare, på senare tid har svansen även svullnat och blivit lite varm vid två tillfällen. Inga tecken på besvär hos hunden. Hade bandage på svansen vid något jaktträningstillfälle efter skadetillfällena. Detta har inte skett tidigare i hundens liv då hon hade mycket mer riklig behåring på svansen. Efter kastrering för 2 år sedan har det blivit tunnare päls (färre strån) på svansen.
- Vid mer intensiv jakt (i fjällen under flera dagar, eller vid mkt buskig terräng) slog denna hund sönder svansspetsen vid några tillfällen. Skadorna var rel. ytliga, men det blödde och svansen blev lite varm och svullen och vid några tillfällen tydligt öm att ta på. Hunden hade därefter alltid bandage på svansen när vi var i fjällen och tränade under flera dagar, men det blev aldrig några men.
- Viftande svans som slog (hunden lever ej) emot "överallt". Svanstippen slogs sönder. Blödde, men jag lyckades reparera skadan vid varje tillfälle. Päls lossnade och då blev så klart svanstippen än mer utsatt.
- Fick en fraktur på svansen efter jakt. Trodde först den var vattensvans
- Slår sönder svansen vid hårt arbete.

- Lekte med annan valp som valp och slog svansen i garagedörr
- Hon började att slå sönder sin svans mycket hastigt vid drygt 10 mån ålder. Svansen var lång och tunn så när väl skadan börjat fanns inget alternativ till operation eftersom hon slog upp svansen så fort hon rörde sig och slog emot något det allra minsta.
- Aj
- Slår opp så det blør. Noe infeksjon som ung. Hårløs ca. 5 cm på haletuppen. Død hud. Kul med væskeansamling.
- Första brottet vid 6 mån sedan fraktur, pålagring och mjukdels skada
- Svanstippen ständigt sönderslagen och blodig. Ömmade och irriterade ständigt.
- Efter ca 5 min sökträning så blödde svansen. Då det var som värst så blödde svansen även efter en promenad där hunden fick gå lös o leka i buskarna. Operationen gick bra men med komplikationer efter då såret inte ville läka ordentligt.
- Hon hade så ont att hon höll svansen utmed sidan av kroppen
- Blödningar, ärrvävnad.
- Blödningar, svullnad, ärrvävnad.
- Blödningar, svullnad, ärrvävnad
- Slår upp svansen varje gång nu när vi jagar eller tränar i lite tuffare terräng. Ska fråga min veterinär om kupering nu efter jaktsäsong.

Bilaga 3.

OM DET HAR UPPSTÅTT KOMPLIKATIONER, BESKRIV DESSA MED EGNA ORD

- Se förra beskrivningen. Hunden blev totalt amputerad 3 ggr då såret ej läkte.
- Infektion, med konvalescens.
- Svårläkt, smärta
- Smärta
- Operationssåret blev infekterat och sprack upp under stygnen
- Infektioner
- Infektion
- Infektion
- Infektion och ny amputering
- Svår infektion med resistenta bakterier. Antibiotika 16 veckor!!!!
- Nej inga komplikationer men jag har varit mkt mkt noga med att hunden inte fått springa lös ej heller fått springa fritt inomhus under de första 10-12 veckorna
- Läkningen var mycket besvärlig då infektion tillstötte. Mycket smärtsamt för hunden särskilt vid avföring.
- Ej opererad
- Mycket svårläkt, slogs upp hela tiden, fick tillverka specialskydd, tog långtid att läka.
- Efter den första operationen svullnade svanstippen upp så att stygnen lossnade. Ny operation samt antibiotikabehandling.
- Efter första operationen fick hon bakterier i såret och när det väl blev läkt fick vi göra om operationen då pälsen inte växte ut igen där infektionen varit. Operation nr 2 gjordes 9 månader efteråt. Min gissning är att svansen amputerades för lite gång nr 1 och att det fortfarande var infektion i svansen.
- Efter stygnen blev tagna fick hon en liten infektion i såret, detta behandlades efter konstens alla regler och efter ytterligare ca 10 dagar var svansen läkt.
- Under uppvaknandet fick tiken diarréer, trots detta fick jag inte med någon antibiotika hem, efter ca 5 dagar började tippen svullna och några stygn försvann. Vid besök togs odling som senare visade sig innehålla E-colibakterie. Resten stygn togs bort och omläggning hemma fick göras 3 ggr om dagen, efter ca 2-3 veckor var svansen skapligt läkt.
- Har haft svansskada även efter op.
- Hunden har noe smerter i svansen. Vill ikke sitte
- Halen er IKKE operert, og problemet har vedvart
- Ej uppstått några komplikationer efter op
- Operationssåret läktes inte ordentligt.
- Ska opereras under våren.
- Dålig läkning, fantomsmärtor,

- Svår sårhäkning, infektioner
- Svår sårhäkning, infektioner,
- Dålig sårhäkning, infektioner, sprickor, smärta
- Ömt, lång sårhäkning
- Tack vare att hunden behövde bära trätt drabbades den dessutom av öroninflammation.
- Kort tid efter op sprack hela såret upp (bifogar bild) trots antibiotika. Det tog ca 3 mån av klorhexidinbad och rengöring för att få det att sluta sig.
- Har ännu inte opererad svansen
- Hon fick fula sår av tejp som höll den skyddande tuben på plats vilket gjorde att det gjorde mycket ont och kliade vilket i sin tur gjorde att hon försökte bita i svansen och lyckades med det trots sin strut på huvudet. Dessutom upptäcktes varbildning i stygnen vilket gjorde att hon fick behandlas med två olika sorters antibiotika. Hudtoppen på svansen föll av och ev. kommer vi att få göra en om-operation.
- Hunden fick nekros och fick sövas, ta bort det döda och sys om
- Infekterat sår, stygn som släppte.
- Mkt ont länge efter
- Nekros, infektion, smärta.
- Tog väldigt lång tid för läkningen med smärtor för hunden.
- Svanstippen slogs ständigt sönder, särskilt vid jakt, men även vid vanlig vistelse i skog. Såren läkte aldrig utan slogs ständigt upp. Orsakade stor smärta hos hunden. Amputerades ca 1 dm från tippen.
- Sönderslagen svanstipp vid flertalet tillfällen och var päslös mot slutet. Väldigt smärtekänslig. Det såg ut som man hade sprutmålat vita väggar med rödfärg i lägenheten och blev tvungen att kemtvätta besökarens ytterkläder.
- Börjar blöda när han slår med svansen
- Efter långvariga problem med sönderpiskad o blodig svans var den så dålig så att den började ruttna. Amputerade svansen och har inte haft ngr problem sedan dess.
- Svansen slogs blodig vid varje träningstillfälle/jakt. Besvären började innan hundens andra levnadsår och blev sedan konstant värre. Huden vid svansen blev ärrad och skör och till slut var delar av huden i nekros.
- Blödningar och svårhäkt hud.
- Vid kortare fältträning (max 15 minuter) börjar det blöda från svansspetsen redan efter någon minut om vi går där det finns buskar, mm
- Enligt veterinärsbeskrivning: Totalt sönderslagen blödande-öm. Början till inflammation. Hunden är då bara sju månader.
- Uppslagen, blodig, tar lång tid att läka
- Svansen blev blodig med både ytliga skador och fraktur.
- Yttre delen på svansen känns död. Såren går upp hela tiden. Är han med på båten eller i husbilen där det är trångt slår han sönder den, det blir blod överallt. På jaktträning går den sönder.
- Den yttersta svanstippen fick en sprucken och irriterad hud som lätt började blöda. Trots många försök att få svansen att läka slogs den strax sårig och blodig igen.
- Min hund slog sönder svansen vid flertalet tillfällen under första jaktsäsongen och han blödde rikligt varje gång. Dessutom gjorde han allt för att slicka på svansen så den läkte aldrig riktigt, jag försökte ha trätt på honom så att han inte skulle slicka sig men det fungerade inte. Det syntes att han var mycket besvärad av såren på svansen som hade svårt att läka.
- Svansspetsen skadades vid träning och jakt - skadan slogs hela tiden upp när hunden rörde sig i marken till slut blev den hårlös och såren läkte i princip aldrig

- Svansspetsen skadades vid träning och jakt - skadan slogs hela tiden upp när hunden rörde sig i marken till slut blev den hårlös och såren läkte i princip aldrig
- Upprepade skador (blödande) på svanstippen i princip vid varje träningstillfälle i skog/buskar samt även ibland vid fälträning. Svansen bruten (fraktur) vid träning och därefter amputerad ca 1/3 del. Fortfarande en del skador (blödande) på svanstipp vid längre jakt pass.
- Innan operation nr 1 saknades det helt skinn på toppen av svansen, den var helt öppen och tiken hade otroligt ont.
- Sönderslagen svanstopp med skador upp mot svansroten

Bilaga 4

VILL DU LÄGGA TILL NÅGOT AV BETYDELSE FÖR VÅR SAMMANSTÄLLNING

- En amputation är plågsam för hunden även om man har tur som jag att en operation räckte. Det är ett onödigt lidande och ett mycket större risktagande med en amputation jämfört med om hon blivit kuperad som liten valp. Jag tror att hon hade stora fantomsmärtor första tiden.
- Vi har haft tur att det inte blivit allvarligare skador men oftast när vi jagar så har svanen varit blodig, särskilt om vi gått på mark med sly och ungskog.
- Det ska definitivt vara tillåtelse att amputera svans på jaktspaniel vid födseln. Det var lång konvalescens vid amputerande vid vuxen ålder o ofta med komplikationer
- En tidigare spaniel fick vi amputera svansen på.
- Jag är inte för systematisk amputation men det hade varit mkt mera "humant" att få igenom operation i ett tidigt stadium i stället för att hunden ska behöva lida i onödan. En uppslagen svans är MKT smärtsamt
- Finns en anledning till att jaktcocker/springer amputeras som valpar i England. Man besparar hundarna mkt lidande och besvär genom detta. Skulle se positivt på en dispens för detta även i Sverige.
- Samtliga våra spaniels har vi tvingats amputera svansen på
- Samtliga våra spaniels har vi tvingats amputera
- Samtliga våra spaniels har vi tvingats amputera
- Det borde absolut vara tillåtet med svanskupering av valpar av arbetande spaniels. När i stort sätt alla som jagar med sina spaniels måste amputera för att hundarna ska kunna göra det som de är avlade för. Detta innebär en risk vid sövning, stor kostnad för alla inblandade samt ett stort lidande för hunden. Att avla på stubbsvansanlag är knappast ett alternativ.
- Det är svansskador på varenda spaniels jag har haft. En del har jag opererat, men alla har alltid blodat ner. Och man är ju alltid rädd att det skall bli svåra skador för hundarna.
- Att jaktspaniels inte får kuperas/amputera svansen som valp medför ett stort lidande för hunden och vid en senare amputation dels trauma och ofta besvärliga komplikationer med efterföljande operationer.
- Jag har erfarenhet av flera importörer från länder där kupering av valpar i förebyggande syfte är tillåtet. Ingen av dessa har haft några som helst problem vid jakt eller träning.
- Denna hund är 1 av 10 som alla på grund av skador under träning och jakt som vi tvingats amputera svansen på.
- I stort sett alla jaktspaniels skadar svansen vid träning och jakt
- Nästan alla spaniels slår sönder svansen vid jakt, det ställer till mer smärta att inte amputera svanstippen när de är små utan vänta tills de är stora och en skada inträffar, de har inte svårt med sociala kontakter med amputerad svans

- Har/haft totalt tre spaniels och alla är opererade. Enligt min mening så hade det varit bättre om detta hade kunnat gjorts i ett tidigare skede för att slippa fraktur på svansen under jakt/träning med påföljande lidande för hunden och förstörd jaktsäsong för både hund och förare, dessutom så anser i alla fall jag att ju äldre hunden är så ökar risken för komplikationer samt att skadetillfället kan komma olägligt, en planerad operation är bättre för alla! De flesta av mina kompisar med arbetande/jagande spaniels har haft någon typ av problem med svansen vilket i alla fall jag tolkar som att detta är ett generiskt problem.
- Hunden piskade sönder svansen så att det blödde, sökte veterinär och tid bokades. Operationen genomfördes men för säkringsbolaget täckte ingen del av kostnaden och deras motivation var att "skadan hade inte varit så länge, jag opererade hunden för tidigt och provade inte med andra metoder att få skadan att läka" Vid operationen hade hunden kallbrand i svansen
- En svansamputation är en stor operation och för djurets skull vore det avsevärt lindrigare med ett tidigt ingrepp som valp.
- Vore mycket lindrigare för hundarna om man fick göra operationen på valpar.
- För hundarnas bästa bör man tillåta kupering av valpar med jaktlinjer.
- Min bedömning är att tiken inte kommer att klara sig utan en svansamputation då hennes svans går sönder väldigt lätt!
- Eftersom vi haft jaktcockrar sen 1985 har svansarna varit ett stort problem, eftersom vi använder dem i jakt. Vi har även haft ett fåtal som vi inte har behövt amputera. Importer som vi har är ju kuperade vid införsel (tillåtet-jakttyp)
- Av de sex långsvansade hundar jag haft hemma skulle fem ha behövt amputeras om mitt huvudsakliga intresse varit jakt. Förutom att hundarna har/ har haft ont, har det nu bara varit irriterande att inte kunna gå promenader i snårig terräng/träna/jaga som jag tänkt.
- Vi har tidigare haft en tik med spanielblandning och vid 3 års ålder fick vi ta bort 1 dm av hennes svans då den aldrig läkte o pälsen växte aldrig ut. Räckte med 1 operation för att hon skulle bli bra.
- Har försökt laserbehandling med goda resultat. Svansen har nu kort hår på det område som skadades.
- Hon viftar extremt mycket, hårt och intensivt på svansen och har tunn päls på svansen.
- För mig är detta ett legaliserat djurplågeri, sånt lidande före och efter op hade gått att undvika om svanskupering var tillåten på våra spaniels av jakttyp. Annars är jag ingen kuperingsivrare, men har man sett en jaktspringer tex, in action så förstår man vad jag menar. Kupering när valpen är några dagar samt läkningen därpå är inte att jämföra med detta lidande.
- Som unghund var han ofta bandagerad på grund av att hans glada svans lätt blödde och stänkte ner väggar och inredning. För att inte bita sönder bandaget bar han munkorg inne! Veterinären ville amputera ca 10 cm. Nu som 7-åring blöder han sällan. Vi aktar svansen!
- Denna hund är numera avliden, avlivades i somras, men jagade ända till en månad före sin död och mot slutet av livet slog hon inte sönder sin svans. Denna ras har en mycket längre och styvare svans än tex springer och cocker och oftast betydligt mindre päls än dessa raser, varför fielden borde ha större problem med trasiga svansar, men dock är det ju nästan ingen som använder dem till spanieljakt
- Flera av våra hundar har legat i farozonen. Trevligt med viftande svansar men kan också vara ett problem.
- Behöver inte opereras?

- Har även vid jakt haft svanstippen blodig
- Den första veterinär som jag träffade verkade helt okunnig om problemets art och vägrade utföra operation vilket ledde till att skadan blev större innan jag fick tid på annan klinik för operation. Han ville dessutom raka av henne håret vilket var det enda skydd som fanns för det öppna såret på svanstippen. Veterinärer får uppenbarligen inte den utbildning som behövs i sin utbildning vad gäller detta problem. Denna veterinär var ung. Tidigare har jag träffat äldre mer erfarna veterinärer som aldrig tyckt att denna typ av skada är ide att vänta med då den aldrig verkar kunna självläka när väl problemen börjat, åtminstone inte på en så ung hund.
- Bloder kraftig i de flesta situationer. Slår den nesten alltid i stykker när han löper i terrenget. Stor jaktlyst, ofte i tett terräng